HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אהדר קרעיה לאחוריה. קרע שקרע בהספד רבו המזיר החלוק לאחוריו ומה שלאחור לפניס כדי לקרוע קרע אחר להרואות אבל עכשיו כיוס המיתה על שהיו צריכיס להורואה ואין יודעיס להורות: **רמי להו כו'.** כדרמינן לעיל וע"ש מבעי ליה לאוקומי בריימא בהכי וקתני אחד מכאן לכולס דקניעות הוא: **הניחו נפש מיס.** כך היו רגיליס: **נוטל ידו אחת.** לקבל בה כוס שלישי לפני המזון: **ענו.** על המעוט והסכוו: **מוזר ונוטל ב' ידיו.** שלריך לאכול בשתיהן: **אע"פ שכל אחד ואחד צריך לעצמו.** לריכין עוד ברכה אחת ברכה לשלישי שתפטרו שתי ברכות שלפני המזון שהיו ברשות אחד במקום סעודה והמי בתרת הוא יין שלפני המזון: **אחד מברך לכולן.** לכיון דנסבו הוקבעו: **קשיא ריישא.** דקתני כל אחד ואחד מברך לעצמו: **אלא אורחין דדעתייהו למיעקר.** סופן למיעקר ועלות ולהסב במקום אחר שאין זה מקום המסיבה אלא כאן יבאו עד שיתכנסו כל הקרואים. ודלך בעלי בתים עשיריס היה לוחן לסעודתם אורחים עשיים להכי קרי להו אורחים. והא דאמר רב יין לא בעי הסבה אלא יין שיבה בעלמא אלא בשעת סעודה קאמר או בשעת סעודה ובמקום סעודה: **הואיל ואין בית הבליעה פנוי.** ואין לך המסוגין אל המברך אלא לבלוע: **מכלל דאיכא עדיף מיניה.** ופ"ה כיון דאמרי אחד אחד עביד לאידך: **הנוטל ידיו אחלה.** בשיס אחרוניס הוא מזומן לבהמ"ז: **חזייה.** רבי חייא לרב: **דהוה מרתח.** שמא רואה ידי מלוכלכות או שמא התרכתי בתחילה יותר מדאי: **עיין בברכה מוזג קאמר לך.** כאן נתן לך רשות לברך בהמ"ז שהנוטל ידיו תחלה הוא מברך: **על הריח.** של מוגמר: **אמרינן.** קיטור העשן שמתמר ועולה: **פא נא מרח.** נא הריח זו עליין ונא נהנה: **מברכין עליהן בורא עצי בשמים.** ואע"פ שנסרף ואינו בעין אלא שהתימור עולה: **חוץ ממושק.** מוסג"ל בלע"ז: **שהוא מן היס.** מן הרעי של היס: **מיהיבי אין מברכין בורא עצי בשמים אלא על אפרסמון.** שהעץ עלמו נא לפניהן: **של בית רבי ושל בית קיסר.** נקט הני משוס שאינו מצוי אלא בבית מלכים ובעלי גדולה: **ועל ההדס שבכל מקום.** וה"ה לכל הדומה להס שהעץ עלמו מריח אלא שריפה אלא להדס שכיח ודבהו מכמיס בהווה בכל מקוס. ומוגמר נא מברכין אלא בורא מיני בשמיס: **משחא דאפרסמא מאי מברכין.** על ריחו: **שמן ארלנו.** שהיה גדל ביריחו ועל שס הריח היתה נקראת ירימו. והוא פנג האמור בספר יחזקאל (מ) יהודה וא"י המה רוכלין בחיטי מנית ופנג כך לאיתי בספר יוסף בן גוריון: **בר מיניה דרב יהודה.** אל תביא לי לאיה מדבריו זה: **בשרתא.** קושטו: **משחא בניישא.** שמן שבו טמון הקושטו והשמן מריח מן הבושס שבתוכו: **נא.** הוסיל ואין נראה לעיניו אלא השמן: **משחא טחינא.** שטחנו בו בשרתא: סמלק

אחד נוטל ידו אחת. מפני (ו) כבוד הברכה ואע"ג דמי לנוטל ידיו לפירות דהוי מגסי הרוח כיון שאינו נוטל שתי ידיו (א): **בא להם יין וכו'.** תע"ג דיין שלפני המזון פוטר יין שלאחר המזון כ"ש זה שלפנינו הוא שאני הכא כיון שעלה להסב הוי שנוי מקום ולריך לנרך: **הואיל ואין בית הבליעה פנוי.** וי"מ כשאומר שברי מורי והס מניחין לאכול כדי לשמוע הברכה ולעונת אמן שיהיו פטורים וכן משמע בירושלמי גבי הך בריימא ה"מ בשאומר אחר שבעל הבית פטור מפני שהכל פוטס אחר בעל הבית אבל בעל הבית אוחס אף בשעת האוכל ואין נראה לרבינו שיאמרו אמן אחר ברכת כל אחד ואחד שיהא פטור אחריהם אלא שיאמרו אמן אחר ברכת כולם